

Előfizetési árak:

Egész évre . 20 kor. — fill.
Félévre . . 10 > — >
Negyedévre . 5 > — >
Egy óra . . 1 > 70 >
Egyes szám ára 8 fillér

Kiadóhivatal:

Mária-utca 1. sz.
hol az előfizetések és a hirtetések elfogadtnak.

Szerkesztői iroda:

Mária-utca 1. sz.
első emelet,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot

vis'sza nem adunk.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szövetség az ellenséggel.

Pécs, 1901. november 15.

A trónbeszéd nyomatékosan utalta az országgyűlést a magyar korona országai és ő felsége többi királyságai és országai közt fennálló kereskedelmi szövetség állandóbb rendezésére a gazdasági érdekeknek igazságos és méltányos kölcsönös kiegyenlítése alapján.

A többség válaszfelirati javaslatának erre nézve nincsen egyéb mondani valója, mint hogy részünkről az igazságosság és méltányosság nem fog hiányzani. Pedig egy kétoldalu szövetség megkötéséhez nem elegendő az egyik fél jóindulata, igazságossága és méltányossága; mindez hasorló mértékben megkívántatik a másik egyezkedő fél részéről is.

De vajjon megvan-e ez a becsületes szándék és jóindulat az osztrákokban egy ly szellemű szövetség létesítésére, mint a minőt a trónbeszéd említ? Hisz láthatja mindenki azt az égő gyűlöletet és mértéket nem ismerő zsákmányolási vágyat, a melylyel Ausztriában mindenki, a parlamenttől az utolsó közgazdasági tényezőig, ellenünk tör. Nem igazságos és méltányos érdekkiegyenlítést kereső féllal, hanem romlásunkra törő ádáz ellenséggel állunk szemben, már pedig az a természet törvénye ellen való dolog, hogy ellenséggel igazságos és méltányos szövetség létesíthető legyen.

Ezt a többség felirati javaslata hallgatással mellőzi, pedig nem telik el nap, mely kézzelfogható bizonyítékát ne szolgáltatná annak az ellenséges indulatnak, mely Ausztria legkülönbözőbb közéleti tényezőit a gazdasági kérdésekben ellenünk vezérli. Ilyen szomorú bizonyítékot képez az a javaslat is, mely az alsó ausztriai kereskedelmi kamara legközelebbi teljes ülése elé kerül s bizonyára egyhangú elfogadásra talál.

Nem kevesebbet követel ez a famózus javaslat, mint hogy az új osztrák-magyar kiegyezésbe vétessék föl oly rendelkezés, melynek értelmében a közszállításoknál a pályázónak nemzetisége — osztrák vagy magyar állampolgársága — ne legyen befolyással a szállítás elnyerésére. Azt jelenti ez a követelés, hogy se a magyar kormánynak, se más magyar hatóságunk ne

legyen többé joga a közszállításoknál a hazai iparnak adni előnyt az osztrák fölött s hogy ez a tilalom magába a kiegyezési törvénybe kifejezetten vétessék bele.

Hogy pedig ez nemcsak az osztrák iparosok és kereskedők követelése, hanem maga az osztrák kormány is ezen az állásponton áll, azt bizonyítja Körber miniszterelnöknek a Reichsrathban mondott hirhedi beszéde, a melyben a magyar kormánynak a hazai ipar érdekében kibocsátott rendeleteit a kiegyezés szellemének kijátszása és meghamisítása gyanánt tette föl.

Hát lehet-e igazságos és méltányos kiegyezést kötni az olyan féllal, aki azt követeli, hogy összekötözött kézzel szolgálta-suk ki magunkat neki s lemondjunk még a lehetőségéről is annak, hogy hazánk ipari felvirágoztatására igénybe vegyük a legsajátabb ősjogunkban gyökerező eszközöket.

Hogy aztán milyen atyafiságos jóindulattal készülnek magyarázni az osztrákok azt a követelést, hogy a közszállításoknál a pályázónak osztrák vagy magyar volta ne legyen befolyással a szállítás elnyerésére, az kiviláglik az alsó-ausztriai kamara javaslatának egy másik követeléséből, a mely azt kívánja, hogy a közös hadügyminiszteriumnak Ausztriában való szállításainál az osztrák ipar elsőbbségben részesíttessék a magyar iparral szemben.

Világos tehát, hogy osztrák fölfogás szerint a hazai ipar kedvezményezésének tilalma a közszállításoknál csak Magyarországra szólna; mihelyt azonban ausztriai szállításokról van szó, akkor az osztrák vállalkozó megelőzne minden más, tehát magyar vállalkozót is. És ez a követelés még annyira megy a szemérmelenségben, hogy ezt kimondatni kívánja a közös hadsereg szállításainál is, a melyeknél tudvalevőleg még annyira sem tudtuk vinni, hogy azok legalább az általunk fizetett kvóta arányában jutnának nekünk.

A hadsereg fölszerelését tulyomó részben Ausztria szállítja, még abban az esetben is, ha a Magyarországon elhelyezett csapatok fölszereléséről van szó; mi csoda vakmerő ellenséges indulat kell tehát ahhoz, hogy a magyar ipart kiszorítani törekedjenek még abban a csekély

részben is, a melyben a hadsereg fölszerelésénél sikerrel versenyezhet az osztrákkal.

Azt követelik az osztrákok, hogy Ausztriában csak osztrák kaphasson szállítást, még a közös hadügyminiszterium részére is. Magyarországon pedig törvénnyel biztosíttassék, hogy sikerrel versenyezessen a gyöngébb magyar iparral; tehát azt kívánják, hogy mi magunk törvénnyel fojtsuk el még csirájában a saját iparunkat az ő kedvükért.

No hát ez valóban nem lenne egyéb, mint szövetség az ellenséggel a saját romlásunkra, a mit magyarán csak hazá-árulásnak lehetne hívni. De ez még csekély része azoknak az osztrák követeléseknek, a melyek teljes kizsárolásunkra céloznak. Békóba verik ők a saját közlekedési eszközeink fölött való szabad rendelkezési jogunkat is, mikor megtiltják, hogy a saját áruink szállításának olyan kedvezményeket adjunk az állam vasutvonalain, a melyekben az osztrák áruk nem részesülneek. Kézzel-lábbal tiltakozunk az ellen, hogy a nálunk fogyasztásra kerülő osztrák cikkek fogyasztási adója minket illessen.

Hogy az osztrák telhetetlenség hol áll meg követeléseiben, azt most még be sem lehet látni, mert evés közben jön meg az étvágy s az osztrákoknak semmi okuk arra, hogy étvágyukat türtőztessék, hisz biztosak benne, hogy a magyarok be nem csaphatják az orruk elől éléskamrájuk ajtaját; mert bármilyen történjék is, annyit bizonyosra vesznek, hogy azt a közösséget, a mely szabad garázdálkodást enged nekik a magyar éléskamrában, a magyarok meg nem szüntetik semmi áron. Ismerik ők jól a magyar irányadó körök udvaronc politikáját, a mely föltétlenül meghajol a bécsi parancs előtt. Ez pedig úgy szól, hogy föntartandó a közösség minden téren és minden áron, mert ebben találja kifejezését a dédelgetett összbírodalmi eszme.

Ebben a biztos tudatban zsebelésüket még arcpirító gunyolódással is tetézik, mikor úgy tesznek, mintha ők lennének azok, akik szabadulni igyekeznek a közösség nyüge alól s azt hangoztatják halatlan vakmerőséggel, hogy ők tartják ki Magyarországot, a mely a gazdasági szö-

**LEGNAGYOBB és
LEGOLOCSÓBB
BUTOR-RAKTÁR
PÉCSETT,**

Siklósi-országut 44. sz. a., a Mátyás Király átellenében.

Nagy választék, mindennemű fa, vas és kárpitozott butorokban a leg-egyszerűbbtől a legfinomabb kivitelben.

Ismét eladóknak, vendéglősöknek és nagyobb berendezéseknél, egyeseknek is

10% árengedmény.

FRIEDMANN KÁROLY.

vetségben az ő rovásukra jogtalan előnyöket élvez.

Ha magánembert így csufolna meg zsaroló uzsorása, hát botot fogna és kiverné házából a tolakodót; de a magyar parlamenti többség zsebre vág minden inzultust és szemforgatva azt mondja, hogy majd igazságos és méltányos egyességet fog kötni azzal, aki nemcsak a bőrünket iparkodik lefejtetni, de még a tetejében meg is rugdos.

Dischka Győző.

Pécs, 1901. nov. 15.

Halottunk van, gyásza a pécsi közönségnek.

Leng a zászló, szomorúan lengeti az őszi szellő. Olyan mély, bánatos hangulat terjed a levegőben és az a láthatatlan, de mindenhová beférkőző szomorú bánatteljes érzés végtelen fájdalommal tölti el azok keblét, akik őt, a pécsi közönség nagy halottját: *Dischka Győző*, reáliskolai igazgatót ismerték.

És leng a zászló, fekete szövete misztikus susogással beszél róla, a ki immár megszűnt élni, a kinek nemesen érző, tiszta, igaz szeretettől áthatott szive megszűnt dobogni. . . . Megszűnt örökre . . .

Kimondhatatlan leverő hatást keltett az egész városban, midőn kora reggel már szerte terjedt a szomorú gyászos hír meghalt *Dischka Győző*. Nyolc óra tájban már szerte tárgyalták a megdöbbentő s mintegy hihetetlen hírt. Mindenki arcára kiült a kételkedés, senki sem tudta elhinni, hogy csakugyan való. Nem merték s nem is akarták elhinni, hogy oly férfi, mint ő, a ki páratlan odaadással működött *harminékét éves* tanári pályáján, a ki fáradságot nem ismerő lelkiismeretességgel örködött, gondoskodott az ifjúság kellő neveléséről és annak oktatásáról, hogy az korának delén ily röviden megszűnjön élni.

Ép a legnemesebb szervénél, a hol együtt volt minden jósága, minden tiszta, igaz érzése, ott fértőzött be a halál, a szívet roncsolta szét.

Szivszélhűdés érte reggel hat órakor.

Tegnap még igen jól érezte magát, már a hogy egy hosszan tartó betegség után lábadozó beteg érezheti magát. Már évek óta betegeskedett, hanem azért kitartóan, akár egy egészséges szervezetű ember, végezte állásával járó nehéz, gondteljes munkáját. Szervezete beteg volt, pihenőre lett volna szüksége, de ő nem pihent egy pillanatra sem, folyton munkálkodott, dolgozott. Tanártársai, rokonai és orvosa is ajánlották neki, vegyen hosszabb időre szabadságot magának és ezt a szabadságot használja fel megromlott egészségének helyreállítására. Hanem hasztalan volt minden rábeszélés, nem tudta elhagyni, még csak rövid időre sem, az íróasztalt, az igazgatói szobát; úgy összenőtt a lelke azzal, hogy nem tudott megválni tőle. S betegsége mindinkább előrébb és előrébb haladott. Az idej nagy szünetben végre elhatározta, hogy fürdőre megy. Karlsbadba utazott. Ott töltötte vakációjának egy részét. Fürdőzése alatt még rosszabbul kezdte érezni magát, úgy hogy kénytelen volt fürdőzését megszakítani és haza jönni. Mire megjött, oly kimerült volt, hogy gyengesége ágyba döntötte. Lassan-lassan javulni kezdett állapota, hanem az év elejével az igazgatást nem vehette át és egyik tanártársára, *Gallovích Jánosra* bízta az igazgatói teendőket.

De tudja Isten, nem tudott nyugodni. Folyton kereste a munkát, épúgy, mint azelőtt, a mikor egészséges volt. Micsoda bámulatos lelkiismeretességgel végezte mindig munkáját. Hányszor találta a szolgálta, a mint takarítani ment, már reggel hat-hét óra között az íróasztalánál, a hol munkájában elmélyedve dolgozott. A munka embere volt ő! A szolgálta többszöri zaklatására hagyta csak el ilyenkor az írodahelyiséget és a mint az végzett a takarítással, tüstént visszatért és dolgozott tovább. Így ment ez egész nap, kora reggeltől késő estig, sokszor késő éjszakáig. Felesége és gyermekei aggódva nézték a kiváló férjet és apát, a ki minden percét hivatásának szentelte. Féltek, sejtették, hogy ez

a nagy munka megöli, elrabolja tőlük. De ő hajthatatlan maradt. Senkire sem akarta az ő munkáját bízni, ő maga szerette azt elvégezni.

Alig szakított naponta magának egy kis szabad időt, a mit sétálásra használt föl. De ilyenkor is lelke folyton ott kalandozott, ott repdesett az iskola falai között. Lelke összeforrta az intézet érdekével, a mit tett, azt mind annak javára tette. Minta tanférfi volt, kire az egész magyarországi tanártestület büszke lehet. Páratlan pedagógus volt. Folyton az intézet és az ifjúság érdeke lebegett szeme előtt és ezt az érdeket nem tévesztette el most sem, a mikor ideiglenesen fölmentette magát az igazgatói teendők alól. — Most is folyton munkálkodott; ép úgy, mint azelőtt. — Eljárt az órákra, meglepette a tanulókat tanulás közben. Tegnap is még a rajzteremben volt utána nézni, miként végzik munkájukat a tanulók. Igen jól érezte magát. Este meg hosszabb ideig dolgozott íróasztalánál. Csak felesége többszöri figyelmeztetésére tért pihenni és az éjszakát nyugodtan töltötte álomba merülve. Reggel hat órakor fölébredt és föl akart kelni, hogy napi munkája után lásson. Az ágya szélén ülve öltözködni kezdett, a mikor egyszerre éles sikoltás hangzott föl, mire neje a szobába rohant. Fájdalmas látvány tárult itt eléje. Mereven hanyatt feküdt az ágyon keresztbe, a mit látva, rémes kiáltásba tört ki. Erre az írószobában levő szolgálta, a ki a reggeli takarítást végezte, berohant a szobába és a csaknem kétségbeesett asszonnyal a merev testet az ágy hosszában fektették. A másik szolgálta *Erreth Lajos* doktorért szaladt, a ki csak nyolc óra tájban ért az iskolába. Akkor már csak holttemet talált. — Ézalatt azonban a segédkező szolgálta a közelben lakó *Jungman Rezső* orvosért ment, a ki orvosi hivatásához híven nyomban a szolgálta elsielt az iskolába. Azonban késő volt már minden segítség. Mégis megnyugtatóan orvosságért küldött, minek azonban már nem vehették hasznát. Az orvos szivszélhűdést konstatait.

A halál híre általános megdöbbenést keltett városzerte. Nyomban az iskolákon és a városházán kitűzték a gyászlobogót. Mindenkit mélyen lesújtólag ért a gyászhir, hi-

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Az első utazás.

(Dombai Tamás uram históriája.)

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —
Irtá: **Hegyháti.**

Hogy megintelen bírónak akarták tenni Dombai Tamás uramat, még a főbíró kértére is azt felelte, hogy: nem. A mire aztán Dombai Tamás uram azt mondja, hogy: nem, értett belőle az egész falu, hogy: nem. Mert úgy mond: benőtt már a feje lágya, van is mit a tejbe aprítania, hát eb a német kutya nélkül, mi a szösznek lenne a vármegye keze-lába.

Levélhulláskor, hogy elvetette a jövő esztendőre való életet, megpihent. Csak nem öli magát a munkával, de hogy is nem. Előkerült a mestergerenda tetejéről a képes újság s a hogy a pipa is szuszogott, már úgy a maga módja szerint, hegyibe könyökölve a képes újságnak, gondolkodott. Ahogy gondolatait szötte, abajgatta, hogy három perzekutornak is becsületére vált volna, melléje telepedett a tulipános ládára az ő hűséges hitestársa, a Panna néne.

— Ember, mit hírtat a fejében?

— Eb a német kutya nélkül, — felelte Dombai Tamás uram balkézről fogva pipáját, — hát csak a' mondó vagyok, hogy innen-onnan megvénhedek s még Pestet se láttam.

— Ha kedve tartja, hát nézze meg, — biztatta Panna néne.

— Hm, — dűnyögött Dombai Tamás uram, — de gyalogszerrel tán esztendő ijenkorra se érnék oda.

— Elmegy gőzösn. Három esztendeig volt kend bíró, csak maradt tán még valamelyes az porcióból.

— Eb a német kutya nélkül, — hagyta rá Dombai Tamás uram, — annyi eszem csak volt, hogy magját fogjam.

— No lám, — enyelgett Panna néne. — betarisznyálok, aztán megnézi kend Pest városát.

— Csak attól az ördögös masinától tartok, hátha kifaral a vágójából.

— Arra vigyázzon csak kigyelmed, hogy asszonnyal, barátal össze ne találkozzék az uton, mert az szent heilig veszedelmet hoz.

A láda-fiában még találkozott egy kis porció maradék, a mit csak épen elégnek tartott Dombai Tamás uram, hogy vele Pestet járja.

Másnap előkerült a fiókos harmadik fiókjából a szürdölmány, kefelődött a csizmába való zsinoros, mig Panna néne a tarisznya tüzőjét tömte.

— Minek az? — szólalt meg Dombai Tamás uram.

— Hát viszi kend magával, — szolt Panna néne és csak gyömöszölte bele a sok jó felét.

— Igaz a', — dörögte Dombai Tamás uram a bajusza alatt, — elviszem, tudja meg az a micsodás városi nép, hogy baranyai emberrel van dolga.

És hogy fölkeszült Dombai Tamás uram,

illendően elbucszván az ő hűséges hitestársától, neki vágott az alvóknak.

Vigan ballagott az állomásra, hogy kivárja azt a gőzmasinát, a melyiken ő is el férne, mert hogy a bileta árát kifizette a németnek.

— Eb a német kutya nélkül, — hadarászott Dombai Tamás uram, hogy leszurta a bileta árát, — de nagyra van a billegzőjével, hogy megütötte vele a bilétámat csak a te nyerét tartotta, pedig tán olcsóbban is adta volna.

Nem sokat rostokolt, a neki való masina csakhamar beszusszant s Dombai Tamás uram Istennek szent nevébe ajánlva testét, lelkét, nem késett bekuporodni az egyik kupéta sarkába.

Még el sem igen helyeződött s a vonat lassan megindult. Az első stációig egyéb baj nem érte Dombai Tamás urat, minthogy emberségesen leteremtette a lyukasztó németet, a miért hogy drága pénzen vett bilétáját lyukasztó szerszámjával elfusérolta.

Eleinte azt hitte, baj lesz a dologból, de hát ügyet se vetett rá az utána jövő bileta spicli s hogy körül szaglászta, szó nélkül adta vissza.

A harmadik stáción majd ki szorult Dombai Tamás uram ülő helyéből. A lyukasztó német csak kivágja az ajót s azonnal meg tellett a kupé rikogató fehérréppel. Ez még csak csak hagyján, nem ellensége Dombai Tamás uram a fehérréppnek, legkivált ha távol a hitestárs, hanem a pacsulit sehogy se szívelte.

Izgett, mozgott, de hogy az az istente-

szén általános köztisztelőben és közszeretében állt.

Mint városi bizottsági tag a városi életben tevékeny szerepet vitt. A pécsi társadalomnak oszlopos tagja volt. Ott volt minden nevezetesebb mozgalomban. — Ugy szólnak semmi sem történt a városban, a miből ő ki ne vette volna részét. Pedig hogy lekötötték az iskola gondjai, mégis mennyi ambícióval fáradozott egyes egyesületek érdekében. Az ő kitartó buzdítása folytán keletkezett a pécsi zenés társulat, a melynek elnöke volt. Rajongva csüngött a zenén és szószólója volt a zenés miséknek.

Tanítványai irányában páratlan jószívű volt. Igazságszeretete csodás. Nem büntetett hiába, nem dorgált, ha nem kellett és ha szigorhoz nyult, tette azt azért, hogy a tanuló megjavuljon s derék ifjúvá legyen. Ott járt a tanuló ifjuság között, buzdította, lelkesítette őket, szóval és példával igyekezett az ifjuságot munkásságra sarkalni. Ha az intézet valami ünnepségre készült, ott munkálkodott, fáradozott, hogy kifogástalan mutasson be az ifjuság. Tornaünnepélyek alkalmával az ónek és a torna ugyszólván saját személyes vezetése alatt ment.

Vallás tekintetében mély lelkiéletű volt. E téren szigorúan és kérlelhetetlenül viselkedett az ifjuság iránt. — Megkövetelte, hogy vallásos legyen, akárminő felekezethez tartozzék is. A katolikus ifjak az ő felügyelete alatt végezték vallásos teendőiket. Nem mulasztott el egy misét sem, mindegyiken jelen volt, ha csak betegsége nem tartotta vissza. Az izraelita tanulók istentiszteletén gyakran részt vett. Ügyelt, hogy azok a legnagyobb áhitattal viselkedjenek az Ur házában. Nem volt türelmetlen vallási tekintetben egy felekezet iránt sem, pártatlanul működött.

Tagja volt Pécs városa törvényhatósági bizottságának és iskolaszékének, a helybeli ipar- és kereskedelmi iskola bizottságának, továbbá rendes tagja volt a magyar paedagogiai társaságnak és levelező tagja a pécsi kereskedelmi és iparkamarának.

Szóval az intézet és a pécsi társadalom kiváló tagot gyászol benne. Minket is elfog a szomorúság, a gyász, a mikor a halálesetről referálnunk kell.

len pacsuli csak esavargatta az orrát, egynehányszor elmorogta, hogy: eb a német kutya nélkül, aztán kibiccent a kupéta ambitusára.

Ahogy a szoros ambituson ide-oda döccen, egy kis ólom fitvegőn akad meg a szeme. Megnézi közelebbről, mi legyen. Elolvasta az írást is, mert hát bíróságot embernek úgy illik.

— Eb a német kutya nélkül, — dörmögte, hogy végig markolászta sudár bajuszát, — de kifundálta a módját. Már-már legyinteni akartam a masinisztának, hogy lassabban hajtsen és itt van la a fékezője.

A vonat ekközben csak száguldott ám, akár szárnya kelt volna.

— Nem jó lesz így, — csóválta fejét Dombai Tamás uram, — még utóbb is kizökken a kerékvágóból.

A masiniszta csak hajtott veszettül. Dombai Tamás uram csak néz, néz, de elvégre is megsokallotta.

— Eb a német kutya nélkül, — szólt s egyet kanyarított a féken, hogy csak úgy sercent az ólom fitvegő madzagja, — tesztek én róla.

Lett most ribillió, akár csak követ vá-

A kihült tetemet az intézetben, a tanári könyvtárban ravatalozták föl.

*

Dischka Győző Pécsen 1847. dec. 6-án született. Itt végezte elemi iskoláit és itt járt a gimnáziumban. Középiskolai tanulmányainak végeztével Bécsbe ment a műegyetemre, ahol 1866-tól 1868-ig a bécsi műegyetemen a matematikai és a fizikai szakot hallgatta. Hatvannyolcas és hatvankilences évben pedig a tudomány egyetem bölcsészeti fakultását hallgatta. Egyetemi tanulmányait végezve, Pécsre helyezték a reáliskolához póttanárnak. Hetvenegyben helyettes tanár lett. Miután Budapesten a tanári vizsgát kitűnő sikerrel letette, hetvenháromban rendes tanár lett.

1882/3 tanévvel az akkori vallás- és közoktatásügyi miniszter megbízta az igazgatói teendőkkel és azóta tizenkilenc éven át működött. Vele új korszak kezdődött az intézet történetében. Az előbbi visszás állapot mintegy varázsütésre eltűnik, a tanulók nevelésére s fegyelmeire nagyobb gondot fordítanak, a tanítás egységes, rendszeres lesz, a tanulmányi színvonal emelkedik, a tanári karban a viszály, ellenségeskedés elnémul s helyébe a kollegiális egyetértés lép. A városi hatóság embereivel megbékülnek s szinte átmenet nélkül a viszony egyszerre jóra fordul. Az intézet szertárai és könyvtárai gazdagodnak, úgy, hogy a mint Csáky Albin miniszter 1891-ben az intézetet meglátogatta, *teljes elismerését fejezte ki úgy a talált szép rend és pontosság, mint a felszerelés gazdagsága és célszerűsége fölött.*

És ezzel az intézet hirneve egyre nagybodott, ugyannyira, hogy az intézet mai nap mind tanulás, mint fegyelem tekintetében az ország egyik elsőrangú intézete.

Harmincegy évig működött, *tizenkét évig mint tanár és tizenkilenc évig mint igazgató.*

Mindjárt igazgatósága elején megértette ő, mi hivatás várakozik reá. Megértette a kor szavát, tudta, mit követel az a reáliskolától. Érezte, mily fontos az intézet fölvirágoztatása Pécs városára és vele Baranya vármegyére nézve is. Pécs ugyszólván a dunántúli vidék központja s mint ilyen illő, hogy jó szervezetű reáliskolával rendelkezék. Belátta, hogy a reáliskola főfeladata az általános tudás és műveltség fejlesztése és terjesztése

és a tanítványoknak mind szellemi, mind erkölcsi kiképzése és szilárdítása. Belátta mily fontos a reál intézmény meghonosítása és megszilárdítása a hazára nézve, hisz oly sok szép pályára készít elő. Különböző hivatalnokai, aztán technikai szakokra, mint az építészetre, gépészetre, festészetre stb. Ily intézetek felvirágoztatása, mely oly sok szép pályára készít elő, üdvös és hasznos is. És mindezt lényes eredménnyel vitte keresztül középiskolánk jeles igazgatója: *Dischka Győző.* Oly odaadással működött, fáradozott, gondoskodott, hogy az ifjuság kellő nevelésben és oktatásban részesüljön.

Igy élt ő teljesen az intézetnek és most harminc évi működés után, a mikor az ő vezetése alatt az intézet oly magas színvonalra emelkedett, hogy a magyarországi társintézetek között az első helyet foglalja el, hirtelen meghalt, a tanuló ifjuság, a paedagógus világ és pécsi társadalom mély és őszinte, igazi fájdalomra.

A közszeretében állott főreáliskolai igazgató temetésén a „Pécsi Egyházi Zene-Egyesület” is részt vesz, mely ez uton hívja meg az énekkar tagjait a temetésen való testületi megjelenésre. Gyülekezés fél órával a temetés előtt a gimnázium előtti korzón lesz.

A család a következő gyászjelentést bocsájtotta ki: *Özv. Dischka Győzőné szül. Mayer Matild a saját és gyermekei Viktor, Margit, Jenő és Etelka, valamint az összes rokonság nevében is mély fájdalomtól megtört szívvel tudatja a forrón szeretett férj, a legjobb édes apa, a nemes lelkű rokon Dischka Győző m. kir. állami főreáliskolai igazgató stb. folyó évi november hó 15-én reggeli 6 órakor, áldásos és munkás életének 54-ik évében, szívszélhűdés következtében történt elhunytát. A megboldogult tetemeit folyó hó 17-én d. u. 3 órakor a gyászházban, Hunyady-utca 15. sz. alatt, a róm. kath. egyház szervertartása szerint történelmő beszentelés után kísérik a budai külvárosi temetőbe örök nyughelyére. Az engesztelő szent mise f. hó 18-án d. e. fél 10 órakor a székesegyházban fog az Urnak bemutatni. Pécs, 1901. november hó 15. Áldás és béke hamvaira!*

A halálesetről a tanári kar a következő gyászjelentést bocsájtotta ki: *A pécsi m. kir. állami főreáliskola tanári testülete mélyen szomorodott szívvel tudatja az intézet szeretve*

— Eb a német kutya nélkül, — ellenkezett Dombay Tamás uram, — eltalálok én oda magam is, ha kell.

— Nő, ne feleselgessen. Egy-kettő, — nógatta a lyukasztó német.

Dombai Tamás uram nagyot készült oda mondani, de még csak neki sem fohászodott, már az irodában találta magát.

Ott annyi féle paragrafussal s mi egyéb szabálylyal traktálták, hogy még a nótáriusból sem került volna ki több és Dombai Tamás uram, mert, hogy három esztendei bírósága alatt úgy meg csömörödött a sok paragrafus meg mig egyéb szabálytól, a mit a nyakába varrtak, mint nagybőjtben a paszulytól, hát könnyített a puruszlyikban tartott bugyilárisán s még csak nem is alkudott, lefizette a strófot, a melyet, hogy a bekötésért reá róttak vala.

— Eb a német kutya nélkül, — szólt bajusza alatt Dombai Tamás uram, hogy kívül volt, — egyik iroda olyan mint a másik, a magyar csak fizetni jár bele. Bizonyos, hogy valami német fundálta ki.

Búsan ballagott vissza Dombai Tamás

lasztáskor a hordó körül. Fölül sustorgott, alul brekegett s izomba megállt a gőzös.

Dombay Tamás uram elégülten sunyintott a jobbik szemével és épen, hogy a bajusza jobbik felét csavarintgatta elibe toppant a lyukasztó német.

— Mi a baj? — vicsorgatta, fogát az ezüst kápli alatt.

— Hehe, — nevetett vissza Dombai Tamás uram, — már azt hittem, hogy kiszalad a világból.

De a lyukasztó német nem hagyta annyiba.

— Mi a baj?

— Eb a német kutya nélkül, most már semmi, — felelte Dombai Tamás uram, — bekötöttem.

— Nő majd bekötök én kendnek, — dorongolta a lyukasztó német, azzal: mehet, tovább karikázott a masina.

— Lám, csak tudni kell a módját, — morfondirozott Dombai Tamás uram s előszedett kovát, taplót, mert hogy ásitott a pipa.

Alig, hogy csihol, új stációra ér. Nézi, hol, lehet s megint csak előtte a lyukasztó német.

— Jöjjön az irodába.

A Béka-boltban

Pécs, Irgalmasok-utca 10.

Óriási nagy raktár férfi szövetekben

u. m. finom Mandarin **téli kabátoknak**, valamint **cheviott, grácsi loden öltönyökre.**

Dus raktár van **női szövetekben**, *vászon, kanavász, cbiffon és menyaszszonyi kelengyékben.*

Gyors és pontos kiszolgálás!

Olcsó árak!

tisztelt, nagybecsült és érdemekben megőszült igazgatójának, *Dischka Győző* urnak, áldásos működése 32-ik, önfeláldozó igazgatói tevékenységének 19-ik és életének 54-ik évében történt gyászos elhunytát. Ügybuzgalmát áldja egy nemzedék, Szellemének nagyságát kulturális alkotások hirdetik. Pécs, 1901. november hó 15-én. Adj Uram örök nyugalommat neki!

A megyei képviselők választása.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1901. november 15.

Lapunk tegnap esti számában hirt adtunk arról, hogy Baranyavármegye köztörvényhatósági bizottsági tagjainak választása a tegnapi napon folyt le.

A választás eredményéről eddig a következő jelentések érkeztek be a vármegyéhez:

A hegyháti járás *mágocsi* választási kerületében, hol egy bizottsági tagra történt szavazás *Toldi Béla* ügyvéd pécsi lakos 115, *Hegyi József* mágocsi lakos 42 és *Frey János* szajki lakos 6 szavazatot kapott. Ennél fogva a mágocsi választási kerület megyei képviselőjévé *Toldi Béla* választott meg a megye köztörvényhatósági bizottságának új tagjává.

A baranyavári járás *magyar-bólyi* választási kerületében két képviselőt választottak. Itt *Tóth Vilmos* 25, *Kirschanek Ödön* 25 szavazatot kapott s így *Tóth Vilmos* (rég) és *Kirschanek Ödön* (új) választottak meg.

A szent-lőrinci járás *sellyei* választási kerületében három képviselőt választottak. A választás tolyamán *Deák János* 55, *Szűcs Károly* 54, *Sey Tamás* 29, *Nagy Jenő* 26 és *Varga József* 1 szavazatot kaptak. Képviselőkké választottak: *Deák János* (új), *Szűcs Károly* (rég) és *Sey Tamás* (új).

Ugyane járás *oszrói* választási kerületében szintén három képviselőt választottak. E kerületben *Morvay Ferenc* negyvenöt, *Szolga Péter* 40, *Dányi Gábor* 32 szavazatot kapott. Így mindhárman megyei köztörvényhatósági bizottsági tagokká választottak, kiknek sorában *Szolga Péter* és *Dányi Gábor* újak.

uram a kupétába és csak most bánta, hogy magára hagyta a fehérnépet.

A vonat zakatolt tovább, és akárhogy is csavarta *Dombai Tamás* uram orrát a pacsulit, nagyokat nyelt, trüszköt, de az ámbitusra nem kívánczolt, nehogy megintelen kezé ügyébe akadjon az az Isten verte kerékkötő, a mire oly igen vigyáz a lyukasztó német.

Ennek utána *Pestig* meg se moccan, de nem a maga akaratjából, hanem, hogy elnyomta az iparkodás. Épen a *Rogoncsa Kuka* komájával évődött a határ mesgye irányában, a mikor nagyot koppan a tarkója, fölised, nézi, ki esztergája, hát: eb a német kutya nélkül, megintelen ott a lyukasztó német.

— Budapest, kiszállni.

Dombai Tamás uram föllélegzett.

— Csakhogy, — szól bajuszát sodorintva, s indul a többi után kinek, de a kapufélánál nem engedik.

— Jegyet, — dörg felé egy ezüst káplis s tartja a markát.

— Adja a fene, — tiltakozott *Dombai Tamás* uram, — megfizettem érte.

— Nem addig van, — erősködött az ezüst káplis, — adja, vagy hívok konstáblert.

— Eb a német kutya nélkül, hozhat én miattam akármilyen istáblort, én biz nem adom.

A vége csak az lett, hogy az ezüst káplis füttyentett, s úgy ellepték szegény *Dombai Tamás* uramat az istáblerek, akár a varjak tél derekán a vetést, s hogy nem adta szép szerével, elvették tőle erővel.

— Eb a német kutya nélkül, — dörögte *Dombai Tamás* uram, s indult a városba.

A hegyháti járás *szászvári* választói kerületében három képviselőt választottak és pedig *Dallos János* (új) 71, *Deák György* (új) 62 és *Deák József* (új) 52 szavazattal. Több jelöltre nem történt szavazás.

Ugyane járás *sásdi* választókerületében két képviselőt választottak. *Bálint Imre* (rég) 34, *Mauthner Adolf* (új) 34 szavazattal választottak meg. — Több jelöltre nem történt szavazás.

A mohácsi járás németbólyi választási kerületében négy képviselőt választottak. Itt: *Schneider József* 98, *Hoffmann József* 67, *Schippert János* 66, ifj. *Eötvös Gusztáv* 67, *Freisz Bódog* 25, *Werle Bálint* 32, *Sziebert Nándor* 24, *Poppl György* 18 és *Kovács Mihály* 3 szavazatot kaptak. E kerület megyei képviselőjévé *Schneider József* (rég), *Hoffmann József* (új), *Schippert János* (új) és ifj. *Eötvös Gusztáv* (új) választottak meg.

A siklósi járás *harkányi* választási kerületében három képviselőre történt szavazás. Megválasztottak *Pintér István dr.* (új), *Varga Gyula* (új), *Kann Dávid* (új) 26—26 szavazattal. Több jelöltre szavazás nem történt.

A baranyavári járás *dárdai* választási kerületében négy képviselőre történt szavazás. Itt megválasztottak: *Weigert Mátyás* (új) 91, *Kinneth Adolf* (rég) 90, *Mayer Béla* (új) 84, *Zvonicek Alajos* (rég) 77 szavazattal. Szavazatokat kaptak még: dr. *Jellasi Károly* 19, *Molics Cvetko* 13, *Ursziny Pál* 6, *Ducher Antal* 3, *Péchy Károly* 2, *Gaal Sándor*, *Maurer Frigyes*, *Székács Pál*, *Kiszely N. János* és *Maletics Zsivkó* 1—1 szavazatot.

A pécsi járás *pellérdi* választási kerületében négy képviselőt választottak. Megválasztottak *Lieber József* (új) 78, *Gróf József* (új) 77, *Pölöte János* (új) 76 és *Kossits Szilárd* (új) 75 szavazattal. Ezenkívül *Kemény János* és *Ita Ferenc* két-két szavazatot kaptak.

Lapunk zártáig több választási eredményről nem érkezett tudósítás.

Négyszeres gyilkosság és öngyilkosság.

Pécs, 1901. november 15.

Borzalmas esemény tartja izgatottságban a különben csendes Ibafa község lakóit.

Évek óta lakik itt *Schreiber János* földmives békés egyetértésben feleségével és agg szüleivel. Földjéből és egyéb keresetéből anyai jövedelmet húzott, hogy családjának gond nélküli megélhetést biztosíthatott. Egy váratlan esemény megzavarta boldogságát, megrabolta feleségétől, mivel már 13 év óta él a legboldogabb házasságban, megfosztotta gyermekeitől, mindenétől. Semmi sem adott okot sejteni azt a borzalmas drámát, a mely családjában történt, a mikor *Schreiber* legidősb, 15 éves leányával napszámban volt *Tarcsa* pusztán. *Felesége ez idő alatt meggyilkolta négy gyermekét és ezek után felakasztotta magát a padláson.*

Fogalma sincs senkinek, mi indíthatta az anyát, a ki a rajongásig szerette gyermekeit, ezek meggyilkolására, és saját életétől való megválására. Anyagi gondok sohasem bántották. Gazdaságuk gondnélküli megélhetést nyújtott nekik, békés egyetértésben élt férjével és ennek szüleivel. Nem lehet másképp, minthogy pillanatnyi elmezavarban követte el borzalmas tettét.

Délben jött haza *Schreiber* atyja a szőlőből, be akart menni a szobába, de az ajtókat zárva találta. Azt hitte, hogy menyé a gyermekekkel eltávozott valahova és addig az istállóba ment a lovakat etetni, várakozással töltve az időt. Menyét azonban nem láthatta sehol. Már megunt a várakozást — éhes is volt és este 6 órakor a félig nyitott ablakon bemászott a szobába, hogy talán belülről felnyithatná az ajtókat. Amint belépett, a szoba

földjén fekvő unokájába botlott, kiről azt hitte, hogy ott elaludt. Felemelte és az ágyba fektette. Ekkor, rosszat sejtve, a lámpával a másik szobába indult, hol hajmeresztő látvány tárult eléje. *A padlón elterülve, élettelenül feküdt sorban egymás mellett egy két hetes csecsemő, vánkosba bekötve, nyakán vékony kötéllel, mellette egy három éves fucska, utána pedig 7 éves unokája, egy leányka.* Még mindig nem szólt senkinek, hanem a meggyilkolt gyermekek anyját keresve felzaladt a padlásra, itt az anyát megtalálta, ki élettelenül függött egy a gerendához erősített kötélén. Most csapott csak lármát, a mikor ijedten szaladtak elő a szomszédok. Segítségre szükség már nem volt. Itt csak a halál, a borzalmas halál volt konstatalható.

Hogy az anya, ki mint már jeleztük, minden valószínűség szerint pillanatnyi elmezavarban követhette el tettét, teljesen örült nem volt, bizonyítja az, hogy minden gyermeknek kikészítette fehérneműit és ruháját, a melyben eltemessék, továbbá reggel még egészen nyugodtan beszélgetett a szintén az udvarban lakó családdal. Ezek hazulról eltávoztak és még megbízásokat adtak neki, a melyek teljesítését ígerte. Ezek után a család eltávozott csak hat éves leánykájukat hagyták otthon.

Nem lehet másképp minthogy az a rögeszméje volt, hogy gyermekeit! föntartani és ruházni képes nem lesz. Abból gyanítható ez, mert férjéhez vasárnap azt a kérdést intézte, hogy tarthatják el s ruházhatják gyermekeiket? Férje megnyugtatta. Tényleg alaptalan volt ez a hiedelme, mert az idén is 100 mérő gabonája termett és férjének állandó keresete volt, úgy 15 éves leányának is.

A szerencsétlen asszony rég foglalkozhatott ezzel a gondolattal mert mindig az udvarban lakóktól kérdezte, hova mennek, mikor jönnek haza stb. Ugyilátszik rég várt erre az alkalomra, míg ez végre kínálkozott neki. Csodálatos, hogy a legidősebb 10 éves fiun semmi külérőszak nyoma nem látható, csupán az orrából szivárgott elő éhny csöpp vér. Az anya karjai véresek, s meglehet a gyermekek önvédelmükben karmolták meg karjait.

Képzeltető a szerencsétlen férj helyzete, akit munkájából hívtak haza, leányával együtt *Tarcsa* pusztáról. Amikor meglátta gyermekeit, ájtultan rogyott össze és időbe mult, amíg magához tért.

Tudósítónk azonnal kerékpáron a helyszínére sietett, s akkor a hatóság emberei közül még senki sem volt ott. A gyermekek holtteste, a kikészített ruhák még érintetlenül feküdtek s a gyilkos anya holtteste is még a padláson függött. Később érkezett csak Szt.-Lőrinczről 2 csendőr, akik a lakóházat hivatalos zár alá vették s az esetet újra a hatóságnak jelentették, mivel az első jelentésre — ismeretlen okból — senki sem jött a helyszínére.

Az orvosi vizsgálat van hivatva kideríteni a rejtélyes esetet, mivel ma még teljes homály borítja az ily szomorú véget ért család tragédiáját.

Csodálatos, hogy a szomszédok semmi gyanus neszt vagy segélykiáltást nem hallottak, dacára, hogy egész nap otthon voltak elfoglalva. Ez csak úgy lehetséges, hogy az anya gyermekeit egyenkint ölte meg, anélkül, hogy egyiknek tudomása lett volna a másik sorsáról. A borzalmas családi drámát távirati uton jelentették a pécsi kir. ügyészségnek.

— Az előfizetési díjakkal hátralékban levő t. előfizetőinket hátralékaik mielőbbi szives beküldésére kéri a kiadóhivatal.

Hírek.

Pécs, 1901. nov. 15.

Da! a hangversenyekről.

— Levél a szerkesztőhöz. —

Szezon nyiltán, deres őszszel,
Mikor majdnem itt a tél,
Némely ember, szerkesztő ur,
Ujra éled, újra él,
Más ilyenkor kedvét veszti,
Más ilyenkor pénzt kutat,
Csak a családapák szedik
Ujra össze magukat.

Szezon nyiltán, deres őszszel,
Lehet újra hinni még,
Hangversenyek, bálók jönnek,
Thea esték, matinék.
Agglegény is, vénlegény is
Hamarább lesz mámoros
És egyformán tesz bolondot
A mágnás és hámoros.

Szezon nyiltán, deres őszszel,
Szólni kezd a muzsika
Vagy táncra kap, vagy műélveze
Matild és a Zsuzsika.
Orfeusztól az oroszán
Kezes állattá leve,
Dacos agglegényből könnyen
Vót varázsol a zene.

Szezon nyiltán, deres őszszel,
Az én házam egy verem,
Beleesnek az az ifju,
A ki netán itt terem,
Hegedül és zongorázik
Az én lányom mind a hat,
Nincs hangverseny ennél olcsóbb
S nincs hangverseny hangosabb.

Szezon nyiltán, deres őszszel,
Amely ifju itt terem,
Nem jár az más hangversenyre,
Lefogja a szerelem.
A ki fél a fizettségétől
S óhajt szezon-álmokat,
Hozzánk jöjjön hangversenyre
S vegye el a lányomat! . . .

Kesergő osaládapa.

Napirend 1901. november 16-án.

Naptár: szombat, nov. 16. — Róm. kath.:
Ödön. — Prot.: Lipót. — Görög-kel.: (nov 3.) Acep-
szim. — Zsidó: Kiszlev 5. — Nap két 6 óra 53 per-
ckor; nyugszik 4 óra 3 perckor. — Hold két 10 óra
46 perckor; nyugszik 8 óra 26 perckor.

Időjelzés. A központi meteorológiai intézet
jelzése szerint: enyhe idő, sok helyen csapadék
várható.

Szinhas: »Napfogyatkozás«, operette.

— (Miniszteri köszönet.) A val-
lás- és közoktatásügyi miniszter báró *Hornig*
Károly veszprémi püspöknek a siketnémák
kaposvári intézete céljaira tett 200 koronás
adományáért köszönetét nyilvánította.

— (Utóellenőrzési szemlék.) A
közös hadsereg állományához tartozó tartalé-
kos, póttartalékos és tartósan szabadságolt
katonák részére az utóellenőrzési szemle ere-
detileg folyó hó 18—23. napjaira volt kitűzve.
Ez a határidő azonban megváltozik, mert —
mint a város katonai osztaga ma köz-
hírré teszi — az utóellenőrzési szemle de-
cember 2., 3., 4., 5., 6. és 7-ik napjain tar-
tatik meg a cs. és kir. 52-ik hadkiegészítő
parancsnokság hivatalos helyiségeiben, a Fri-
gyes laktanyában.

— (Felavatási ünnepély.) A pécs-
baranyai kertészeti egyesület kertlakjának felava-
tási ünnepélyét holnap (szombaton) délután 4
órákor tartja meg.

— (Sok a veszett kutya.) A tisztii
főorvos jelentése szerint a múlt hóban öt
veszett kutya harapás és egy veszett macska
harapás történt. A tegnapi közigazgatási ülés-
sen *Maletter* Rezső felszólalt ez ügyben s
felhívta a bizottság figyelmét arra, hogy a
vidékről hetivásárok alkalmával a kocsikkal
bejönnek a kutyák, melyek itt veszélyeztetik
a közbiztonságot. Óhajtandó volna, hogy a
pecérek ilyenkor a vámnál foglaljanak állást
s a kutyákat fogdossák össze. Egyszersmind
a megye alispánja megkeresendő, hogy a köz-
ségeknek adja tudtul, hogy kutyák a városba
csak szájkosárral vezethetők. A bizottság ezt
el is rendelte.

— (Ügyészségi megbizott.) A
m. kir. igazságügyminiszter *Dávid* József szi-
getvári kir. járásbírósi aljegyzőt az ugyanot-
tani kir. járásbírósi mellett alkalmazott ügyész-
ségi megbizottnak állandó helyetteséül ren-
delte ki.

— (Egészségtelen lakások.) Így
a tél közeledtével igen ajánlatos az egészség-
telen lakások ellenőrzése. Tétre a legszegé-
nyebb ember is meghúzza magát valahol;
de persze ingyen sehol sem lakhatik. És a leg-
olcsóbb helyet keresi, a hol bizony sokszor az
egészségét veszélyezteti ő maga és családja.
A múlt hóban is hat egészségtelen lakást üre-
sített ki a rendőrség. Csak nézzenek jól

Szomorúság fogott el. De hát nem tehettem én róla, hogy
az én életem az ő életébe került. Nem. Hisz abban a
pillanatban olyan gyengék vagyunk valamennyien, s —
olyan tehetetlenek, hogy szereteink fájdalmait mi nem
orvosolhatjuk.

Miért nem mondták el eddig e gyászos történetet?

Mi oka volt atyámnak is elhallgatni éveken át ezt
előttem? . . .

Beleveszett gondolatom a múlt ködébbe s percéig
csend vett körül.

Merten kiverte a hamut pipájából, aztán ismét
megtömté, s rágyújtott.

— Ki legyen az ur, ha szabad kérdenem.

Az öreg kérdése magamhoz térített.

— Merten ur, ugyebár nem ismer engem?

— Sok embert láttam már életembe s nagyon el-
gyengültek a szemeim, szólt, miközben tenyerét a hom-
lokához tartva, jobban szemügyre vett. Majd folytatta.

— Ön nem származik erről a vidékről.

— De igen, felelém és bemutattam magam.

Merten ur jó ideig szeolte egybe régi emlékeit.

— Igen, igen, emlékszem már; az ön atyja volt,
a mi egykori papunk. Ismertem. Nagyon jó barátok vol-
tunk. De aztán elhelyezték. Van talán már vagy huz
esztendeje. Ön akkor nyolc éves lehetett, nemde?

— Igen.

Csakugyan, most már tisztán emlékezem. S ha önt
minél tovább néz, annál jobban ujjul fel előttem a
mult, az a szép barátságos mult.

Nagyon sajnálom, hogy ilyen véletlenül szomorúságot

alakok csak néha járnak vissza az új világba . . . És
én mint férfi állok itt ebben az új világban. Minél job-
ban kiemelkedik kis falum templomának tornya a köd-
párából, annál jobban ismerem fel, ennek a környéknek
valódiságáért.

Csak közelebb kell mennem és a rétek, az árkok,
a bokor és a házak mind, mind a régié. Meglehet, hogy
egyik másik szalmafedelét cseréppel cserélték, ki; vagy
amazt más színre meszelték, de a régi nyomot amely,
oly mélyen vésődött emlékezetembe, ott találok min-
denütt. Csak az alakok változtak; az emberek alakul-
tak át. A sok arc közt egyetlen ismerős sincs. Ugy el-
koptak az öregek is mind a pénzdarab, nem lehet az
évszámot, illetve a régi vonásokat felfedezni rajtuk.

A vendéglőt is újra építették, mely elől a kert kö-
zepén ott áll a régi helyen atyám háza, de már az is
alakot váltott az új gazdával. Mintha örömmel meg-
csökkene egy pillanatra. Mert hisz azt a kedves helyet
akartam én legelőször felkeresni ahol bölcsöm ringott,
ahol gyermeknapjaim örömeit éltem.

Uj gazdák, új házak. Senki ismerős.

Talán Merten Küstert, fogom először felkeresni
— így gondolám — talán tőle sok régi dolgot is fogok
hallani, melyek tán elősegittik tervemet, vagy némi tájé-
kozást fognak nyújtani.

Átmentem a paplak udvarán; a templom felé ve-
zető uton, hogy mielőbb az öreg lakhelyéhez érjek. Ut-
közben Bonke háza előtt mentem el. Egy fiatal nő állt
az ajtóban, kitől az öreg felől kérdeztem.

utána; bizonyára több is lesz még ilyen, melyek kiürítése a közegészség érdekében feltétlenül szükséges.

— **(Jóváhagyott letartóztatás.)** A napokban hírt adtunk arról, hogy Stern Miksa kereskedőt, a család bukás vádjával terhelt letartóztatták és a pécsi kir. ügyészség fogházában vizsgálati fogságba helyezték. A vizsgálóbíró e határozata ellen Stern Miksa fellebezéssel élt s így — mint annak idején megírtuk, — az ügy a vádtanács elé került, mely a benyújtott fellebezést elutasítva jóváhagyta a vizsgálóbíró vizsgálati fogságba helyezést elrendelő végzését, minél fogva Stern Miksa továbbra is előzetes letartóztatásban marad.

— **(Piacvizsgálatok.)** A közegészség egyik alapfeltétele a piac tisztasága, hogy az ott árusított cikkek ne legyenek a közegészségre ártalmasak. Ezért szerfelett ajánlatos a piacvizsgálatok naponkinti szigorú teljesítése. Mostanában öt esetben mérges gombát és egy esetben romlott fűszert koboztak el a piacon; a mi ugyan a piac általános tisztaságára elég jó világot vet, mégis különösen most, a téliidő beálltával, ajánljuk a hatóság figyelmébe a piacvizsgálatokat, mert ilyenkor erre kétszeres szükség van.

— **(Elmebeteg fogoly.)** A közelmultban megírtuk, hogy Funk János, rovott multu egyén, ki több Pécsen elkövetett lopással volt gyanúsítva, a vizsgálati fogságban az ily bűnösök vesszőparipájára ült fel, vagyis tettette az elmebetegséget, minek folytán kény-

telenek voltak Funk Jánost egyelőre orvosi megfigyelés alá helyezni. Funk ez idő alatt nem vett magához táplálékot, két napon át mit sem evett, úgy hogy kényszer táplálást kellett elrendelni. Miután azonban az orvosi vélmény szerint tényleg az elmebetegség tünetei mutatkoznak a foglyon, ki abban az általa folytonosan hangoztatott rögeszmében szenved, hogy ő az Isten, Funk Jánost, a pécsi közkórház elmebeteg osztályába szállították.

— **(A bűnjel.)** Jogász nyelven úgy hívják ezt, hogy »corpus delicti« s arra van hivatva, hogy az esetben, ha a bűnös tagadna, eléje rakják a »bűnjelt«, mely bár néma, de e némaságában gyakran beszédesebb a legszaporább szavu terhelt tanúnál is. Ezeket a bűnjelket aztán a bíróság őrzi, a míg csak a vádlott jogérvényesen elítélve nincs, sőt legtöbb esetben azután is hivatalos őrizet alatt marad a bűnjel. Egy ilyen »corpus delicti«-ről közöl velünk egy mulatságos, de e mellett eléggé kellemetlen históriát, lapunk egy barátja. — Körülbelül hat hónappal ezelőtt — ugyanis — történt, hogy egy vármegyei tisztviselő a balokányi tó körül sétálva elvesztette ezüst óraláncát, melyet hiába keresett, nem tudta megtalálni. Bár lélekben lemondott már az óralánccról, mégis reménykedett, hogy talán valami uton módon hozzájuthatna s ezért megemlítette a dolgot a sétatér őrének. Néhány nap múlva ismét arra járván, az őrral örvendeztette meg a kározt, hogy a lánc megkerült. Egy suhanc megtalálta s be-

akarta csapni zálogba, de a véletlenül a zálogházban időző rendőrbiztos elcsúszta a fiut s így a lánc a rendőrséghez került. A káros hivatalnok, azon reményben, hogy visszakapja óraláncát, sietett a rendőrségre, de képzelhető kellemetlen meglepetése, midőn itt hivatalos komolysággal arról értesítették, hogy az a lánc nem lánc többé, hanem bűnjel! Dacára annak, hogy a káros kijelentette, miszerint nem óhajtja a kétségesen »becsületes megtaláló« megbüntetését, az ügyet — persze a bűnjellel együtt — áttették a bírósághoz, hol az a bizonyos óralánc, gazdája által hozzáférhetlenül, ott hever s mint bűnjel szerepel. Hogy mily kellemes az ilyesmi, azt mondanunk sem kell s valóban kíváncsiak vagyunk, hogy mi történik akkor, ha valaki havifizetésével terhelt pénztárcáját veszi el s abból hasonló módon bűnjel lesz? Bizony, nagyon célszerű volna, ha az ilyen talált tárgyakból nem csinálna »corpus delicti« a földi igazságszolgáltatás, mely a károsoknak így több kellemetlenséget, mint igazságot szerez.

— **(Névváltoztatás.)** Kati János beremendi illetőségű pécsi lakos vezetéknévének »Károlyfi«-ra kért átváltoztatása belügyminiszteri rendelettel megengedett.

— **(Korcsmák ellenőrzése.)** Ez is olyan dolog, a mely sok dolgot ad rendőrségünknek és még sincs benne nagy köszönet. A legutóbb tartott ellenőrzés alkalmával kilenc korcsma közül háromban tisztátalanságot konstataáltak. Hát bizony ez nem jól van így s ha még a sok pálinkás-butikot is tekintetbe vesszük: elképzelhető, milyenek lehetnek az állapotok a szegény nép filléreinek eltekozló helyein!

— Igen, nagypapa még életben van — szölt a nő — s ha beszélni óhajt vele, úgy tessék beljebb jönni.

Egy pillanatra be mentem. Már nem ismert. De ahogy lassan vissza emlékeztettem, örömmel ölelt meg, bemutatta a fiatal nőt, mint unokáját; elmondta, hogy most már nem jár árkot tisztogatni, hanem ő neki már alighanem tisztogatnak egy rövidke, mély szegletes árkot . . . Biztattam, hogy ne féljen, élhet még annyi időt, mint amennyit már én éltem. Megígértem, neki hogy meglátogatom még egyébkor is, aztán elbucusztam tőle. Lakását elhagyva, mentem egyenest a régi temetőn keresztül Merten Küstert felkeresni.

Tudja ég, ez a régi temető olyan magnetikus hatással volt reám. A dőlt emlékek kopott mohás külsején nem látszott már betű, év; lekoptak; lerágta őket az idő, erőss, maró fogaival. Mindenütt az enyészet: az örökkösen változó természet rendje. Egy gazzal benőtt kőlapon megálltam, önkéntelen, mintha parancsszóra szegzett volna le a lelkem.

Talán az édes anyám porai vannak alatta. Azé a szegény jó anyáé aki csak egyszer csókolhatta meg gyermekét aztán soha. Elvitte az ég azért, hogy soha többé vissza ne adja. Kerestem a kőlapon valami jelt, melyről bizonyosat tudhattam volna, mert mégis meglehet, hogy csalódom.

E pillanatban egy rekett hang hallatszot a hátam mögül: — A mi egykori pásztorunk neje nyugszik ott. Vissza tekintettem. Merten Küster állt, a hátam mögött. Azonnal felismertem. Husz év alatt alig változott; csak a haja lett fehérebb, a hangja valamivel rekketösebb.

I. Napoleon idejéből való kedvelt csibukja most is a szájában volt.

— Igen, igen, — folytatta némi magyarázattal — az nyugszik itt e kőlap alatt, vagy már huszonnyolc éve.

— És — kérdem — honnét tudja ezt ön olyan pontosan?

— Hja uram a nevezetes események napjait nem olyan könnyen feledi el az ember.

A mi áldott jó asszonyunk — az Isten nyugosztalja — akkor halt meg, mikor huszonnyolc évvel ezelőtt a Hárdevillei kastély elhamvadt. A templom tornyát is akkor alakították másképp. A vészharangot sem tudták megkondítani.

Csibukjával a templom felé mutatva, szölt:

Ott van a márvány tábla a falban, — olvassa.

Csakugyan, a táblán ez volt bevésvé: „Renovatum annó 18 . . .“ Az én születésem éve!

— Különss összpontosítása a történeteknek — mondtam.

— Nem épen. Ha tudjuk az okokat, akkor nem tűnik fel különösnek. E szegény asszony akkor épen áldot állapotban volt. És amint ott tul, — innen is láthatja — pipájával a Hárdevillei birtok irányába mutatva — a lángok felcsaptak, a tűz szikrák fenyegetőleg röpökdtek a levegőben, — a népek jajveszékelve, sikitozva rohantak ide-stova; — az asszony megrémült s ez az ijedség ágyba döntötte, hol még azon éjjen megszülte, idő előtt, gyermekét. Ezt a szerencsétlen szülést az anya, életével fizette, mert rövid kínlődás után meghalt.

Elhallgatták tehát anyám tragikus halálát előttem.

— **(Ünnepélyes megnyitás.)** A Scholz-sörház e hó elsejével új vendéglőst nyert *Szigethy Ede* személynében, ki tegnap este tartotta a Scholz-sörház ünnepélyes megnyitását. Az estélyen akatonazenekar játszott és az összes helyiségek megteltek zsúfolásig közönséggel. Az új vendéglős jó magyaros konyhája, finom borai, friss söre, a pontos és gyors kiszolgálás mindenki tetszését megnyerte. A Scholz-sörház, mely egyike legkedveltebb vendéglőinknek, *Szigethy Edében* olyan vendéglőst nyert, a ki a sörházat általánosan népszerűvé és még jobban közkedvelté fogja tenni.

— **(Sáros és poros utak.)** *Maletter* Rezső bizottsági tag a tegnapi városi közigazgatási bizottsági ülésen az iránt szólalt fel, hogy közutaink, főképp a pécsi kövel fedett országutak, ha eső van, bokáig sárosak, ha száraz idő van, bokáig ér rajtuk a por. Figyelembe ajánlta a zobáki követ, mely a királyi főmérnök szerint is megfelelő, ha kellő apróra török. — A polgármester megígérte, a közutak tisztántartásának kellő ellenőrzését és azt, hogy a Zsolnay-gyártól befelé az országutakat zobáki kövel fogják fedni.

— **(Ha a rendőrbiztos itél.)** Tegnap a város közigazgatási bizottságának ülésén előfordult egy mezőrendőri kihágási ügy, melyben hozott ítéletet a fél megfélembeszte s kérte megsemmisítését azért, mert az ítéletet rendőrbiztos hozta a tb. főkapitány helyett. Ez be is igazoltatott s mert a törvényvel ellenkezik, tegnap a közigazgatási bizottság az ítéletet megsemmisítette. Hja, így van ez, mikor már 1900-ban helyettesítették a tb. főkapitányt gazdasági tanácsosnak s ma sincs a gazdasági tanácsosi állás ügye rendezve. A tb. főkapitány azóta gazdasági tanácsosi teendőket végez; az ő rendőri ügyeit pedig végeztették rendőrbiztosokkal, a meddig tb. kapitányokat nem tudtak fogni a restanciák ellátására!

— **(Szökött katona.)** A kaposvári honvédség egyik őrmestere szabadságot kért, mit azonban kapitánya nem adott meg neki. Az őrmestert anyira elfogta az elutazás vágya, hogy az legyőzte kötelességérzetét és — elszökött. A szökést hamarosan észrevették s általános feltűnést keltett, hogy a kaposvári korcsmák és kávéházakban fegyveres járőrök keresték a szökevényt, kit végre is Taszáron fogtak el s haza kísérték Kaposvárra.

— **(Vizbér és vizadó.)** A torony alatt csak nem akarnak ezzel a két dologgal tisztába jönni. A vízvezeték hónapokat elvan zárva s a vizbért mégis követelik mindenkin s a legutolsó esetben azzal okolják meg, hogy nem a városon mulik, hogy nem tud vizet adni és hogy a pénzügyi „egyensúly“ erősen megbillen, ha a vizbért a lakosság nem fizeti. Ámde ez a fizetség kétoldalú szerződésen alapszik, a mely bármelyrészről ha nem lesz betartva, a másik félre is megszűnik a kötelezettség. Pörök esetén majd meglátjuk, kinek lesz igazsága. Most csak arra akarunk rámutatni, hogy a vizadót is minden kegyelem nélkül akarná a városi tanács behajtani, ott is, hol a házban nincs lakó s így a vizet nem használják. Pedig a vizadó ép úgy tartozzék a házbérjövedelemnek, mint a házbéradó. Ez utóbbit pedig az állam házbérjövedelem hiánya esetén leírja, ilyen vizadó ügy fordult elő

a városi közigazgatási bizottságban is tegnap s a bizottság a vizadó leírását határozta el.

— **(A közkórház alapszabályai.)** A városi közkórház ujonnan alkotott alapszabályait a belügyminiszter jóváhagyta. A jóváhagyásról értesítette a miniszter a város közigazgatási bizottságát, mely tegnapi ülésében a jóváhagyást tudomásul vette a polgármester ama jelentésével, hogy a jóváhagyott alapszabályok kinyomattattak és a bizottság tagjainak megküldettek.

— **(Nagy idők tanuja.)** *Csekey* István, várkonyi ev. ref. pap, egyházkerületi tanácsbíró, a tolnai ev. ref. egyházmegye kiérdemesült és tiszteletbeli esperese, 1848-9 ik honvédhuszárhadnagy tegnap meghalt. Temetése vasárnap délután 3 órakor lesz Várkonyan. Az elhunytban a várkonyi ev. ref. egyházban 46 éves lelkipásztorát gyászolja.

— **(Térzene.)** A cs. és kir. 52-ik gyalogezred zenekara vasárnap, f. hó 17-én d. e. 1/2 12 órakor a Széchenyi-téren térzenét ad a következő programmal: 1. »A gladiatorok bevonulása«, induló Fuciktól. 2. »Költő és paraszt« nyitánya Souppétól. 3. »Sobre-Las-Olas«, keringő Rozástól. 4. »Nagy ábránd« »Romeo és Julia« operából, Gounodtól. 5. »Sevillai szép leányok«, gavotte Czubkától. 6. »Károly főherceg«, induló Schneidertől.

— **(Éjjeli csendháborítások.)** *Záray* Károly dr., a tegnapi városi közigazgatási bizottság ülésén azt a kérdést intézte a tisztí főorvoshoz, hogy mennyiben veszélyes az ember egészségére, ha éjjel álmából állandóan megzavarják? Mert ez így van mindazokkal, kik a Percel és Munkácsy-utcákban s a kigyó-utca felé vivő utcákban laknak? Estétől reggelig részeg emberek kurjongatnak az utcán s bizony a jámbor polgárok mindent tudnak, csak aludni nem. Ezt a felszólalást megtoldotta *Maletter* Rezső azzal, hogy az országuton az éjjeli csendháborítások egyszerűen kiállhatatlanok. Orgiákat ülnek némely lebujsban s a részegek hada ordít az egész éjen át az országuton, el a közkórház előtt s fel a szigeti-országutra. A tisztí főorvos helyett *Majorossy* Imre polgármester felelt a felszólalásokra s azt ígérte, hogy majd a főkapitányt megkeresi e botrányos állapotok megszüntetése végett. . . Ez már megint olyan ígérlet, melyből sohasem lesz semmi. Legalább addig nem, míg a rendőrségnél a mostani állapotok fognak uralkodni!

— **(Csillárok, villamos lámpák és minden alkatrészek külön.)** A villamos világítás egyre nagyobb tért hódít, ez az újítás nemcsak célszerű, de a legkellemesebbek egyike, szinte örül az ember, midőn a villamos lámpákat látja. Különösen a magánlakások fényét és elegáns előkelőségét emelik a villamos lámpák és csillárok. Ily csillárokból álló és függő lámpákból bámulatosan szép és finom izlésű, művészies kivitelű példányok láthatók *Schönwald* Imre ékszerész- és műkereskedő király-utcai villamos tárgyak külön osztályában. Ezenkívül rendkívül nagy választék van villamos körtékben (izzó lámpa), a melyek nemcsak a legkitűnőbb minőségűek, de egyúttal rendkívül olcsók. — E cikkekből a cég ezentúl tetemesen nagyobb készletet tart, hogy a folyton fokozódó keresletnek megfelelhessen. Ép azért, a ki a lakásába villamos világítást

bevezeti, mulasztást követ el, ha e szép rak-tárt meg nem tekinti és *Schönwald* rendkívül olcsó áraival meg nem ismerkedik.

Idegenek Pécssett.

— November 14-én. —

Aranyhajó-szálló. Wilhelm Moric, utazó. Bpest. — Wittman Adolf, utazó, Bpest. — Magyar Ágost főhadnagy, Mohács. — Sigris N. kereskedő, Valpó. —

Vadember-szálló. Kohn Markus utazó, Bpest. — Weber Jakab utazó, Bpest. — Homonyai János, hadnagy, Eszék. — Kimm Oszkár dr. tanár, Bécs. —

Magyar király-szálló. Schillinger Lajos, állatorvos, Kaposvá r.

Pécs szab. kir. város

meteorológiai állomása jegyzetel

1901. nov. 15. délután 2 órakor.

Barometer (redukált) = 753.1 mm (súlyedő.)

Hőmérsék = 12.2 °C.

> maximuma: 16.7 °C.

> minimuma: — 7.9 °C. } tegnapi.

Párányomás: 8.4 mm.

Relatív nedvesség: 85. %.

Felhőzet: 10° Str. SW ○

Szélirány s erő: W. 4. —

Csapadék 24 órai: 2.4 mm. ⊖

Harmatp: 7.8 °C

Egyelőre felhős szeles, esőre hajlam. hűvösebb i. v.

Dr. Cser.

Művészet, irodalom.

○ A vörös talár. Tegnap harmadszor adták *Brieux* drámáját a »Vörös talár« és pedig nagyon kicsi közönség előtt. A tegnapi est ismét *Miklós* Iona estéje volt. Valóság-gal remekelt a második és a negyedik fölvonásban. A mint a színpadon megjelent, egy igen szép virágkosarat nyújtottak föl neki az orchesterből. A szalagra ez volt írva: »*Miklós* Iónának — Pécsi tisztelői.« A második fölvonás után kétszer hívta a függöny elé a kicsi publikum lelkes taps és éljenzés között. A többi szereplő is jól játszott.

Folyó szám 50. Idénybérlet 50. Páros bérlet.

Nemzeti színház.

Ma, szombat, november 16-án:

Napfogyatkozás.

Ifj. Bokor József operettje:

Személyek:

Csalavalahaj, Kuka sziget fejedelme . . . Szilágyi A.
Azra, leánya . . . M. Kapossi J.
Kinkon, miniszter . . . Pesti K.
Dümbürger, Kumassi sziget fejedelme . . . Nádasy J.
Csicska, felesége . . . A. Nagy V.
Palmerston Eduard, tengerész hadnagy . . . Kozma Pista
Smitt, gyermekkori barátja . . . Fekete Lajos
Mariska,) magyar táncosnők a lon- Szirmay Olga
Bözsike,) doni „Alhambrá“-ból. Staud Margit
Lucika,) Nádassyné

Vasárnap, november hó 17-én:

Délután 3 órakor fél helyárrakkal:

Troubadour.

Opera.

Este rendes helyárrakkal:

Betyárkendője.

Színmű.

A PÉCSI NEMZETI SZÍNHÁZ JÖVŐ HETI MŰSORA.

Vasárnap, nov. 17-én: délután: 3 órakor
félhelyárral *Troubadour* opera;
este: *Betyár kendője* népszimű.
Hétfő, nov. 18-án: ifjúsági előadásul *Stuart*
Mária, dráma.
Kedd, nov. 19-én: *Zsidónő*, opera.
Szerda, nov. 20-án: *Parasztbecsület*, opera és
Don Pietro Caruso, dráma.
Csütörtök, nov. 21-én: *Gyurkovics leányok*
szimű.
Péntek, nov. 22-én: *Kis szökevény*, operett.
Szombat, nov. 23-án: *Napfogyatkozás*, operett.

Törvénykezés.

§ Egy huszfilléres. Bizony csak egy
huszfilléres volt az, a miért *Lakatos* Sándor,
kocsolai (Tolnamegye) lakos ma a törvényszék
elé került. Ilyen csekély pénz is a vádlottak
padjára juttathatja az embert. *Lakatos* Sándor
hamis pénz csalárd forgalomba hozatalának
kísérletével volt vádolva. Az eset pedig ugy
történt, hogy bátyja fiókjában talált egy ólom-
ból való huszfillérest, a mit szépen magához
vett, gondolva, ha igazi nincs, ez is jó, majd
csak valahogy tud rajta. Hanem azért ő
maga nem mert boltba menni vele. Oda adta
Horváth János béres gyereknek, hogy hozzon
rajta egy »pakli« dohányt és rövid szivart. A
boltos azonban megismerte, hogy a pénz ha-
mis és a fiut kérdőre vonta, ki adta neki. A
gyerek rövidesen be is vallotta. — Így jutott
Lakatos a törvény elé, a hol hat koronára
ítélték, de mert nem tudja lefizetni, átváltoz-
tatták egynapi fogházra.

Bűnügyi felelőviteli tárgyalás a pécsi kir. törvényszéknél.

1901. évi november kő 18-án.

7736. *Kindlein* Pál ellen lopás miatt.
7256. *Garai* Ferenc ellen súlyos testi sértés
miatt.
7303. *Ifju* Sudár István ellen emberölés miatt.
7686. *Kurcz* Gáspár ellen lopás miatt.
8487. *Gölcncsér* János ellen magánokirat ha-
misítás miatt.
1901. évi november hó 20-án.
7118. *Orbán* János és *Horváth* Jánosné ellen
gondatlanságból okozott emberölés miatt.
7287. *Klein* Gyula ellen vétkes bukás miatt.
7421. *Czay* Lőrinc ellen hatóság elleni erő-
szak miatt.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése november
hó 15-én. (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.)
Az ülésen *Apponyi* Albert gróf elnökölt, ki
az ülés megnyitása után *Holczner* mandátumát
igazolta, majd bejelentette, hogy a bécsi »Ob-
serva« szerkesztője átadta neki a *Szilágyi*
Dezsdőri megjelent 1203 nekrológot a kép-
viselőház levéltára számára, a miért a Ház
köszönetet szavazott.

Ezután a bíráló-bizottság tagjai a Ház
engedélyével együttesen teszik le az esküt.

Rakovszky a házszabályokra utalva ki-
jelenti, hogy az eskü érvénytelen, mert külön
kell a bizottsági tagoknak esküdni.

Az elnök kijelenti, hogy a bizottság tag-
jai a Ház beleegyezésével tették le együttesen
az esküt s ez ellen előzetesen felszólalás nem
történt.

Rakovszky újabb felszólalására *Zboray*
Miklós fiatal néppárti képviselő kijelenti, hogy
az esküttevők nem mondták a neveiket.

Horánszky a házszabályokat betartani
kivánja, de a Ház most megkérdeztetvén, hiba
nem történt.

Buzáth kiáltja: »Ez erőszakoskodás!«

Elnök ezt, mint alaptalan vádat, vissza-
utasítja, mire *Buzáth* kijelenti, hogy nem az
elnökre, hanem a többségre értette.

Majd az összehírdetlenségi bizottság tett
esküt, az elnök kisorsolta a petíciókat a bi-
ráló-bizottságok között.

A felirati vitánál *Szederkényi* benyújtja
az Ugron párt felirati javaslatát, melyben a
parlament reformot, a katonai szolgálat le-
szállítását, adóterhek csökkentését, a közigaz-
gatási reformot sürgeti.

Szünet után *Csávolszky* beszélt.

TÁVIRAT.

— Félmillió lopás. (A »Pécsi
Figyelő« eredeti távirata.) *Kecskeméty*
Győző IV ed éves joghallgató és városi
dijnok, félmillió koronát lopott a székes-
főváros kárára. A tolvajnak eddig nem
akadtak nyomára.

Szerkesztői üzenet.

Maka. Még az illedelmesebb hangu
névtelen leveleket sem vesszük figyelembe!
Különb — kis hamis — kár ám az ilyenért
mérgeledni.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTAV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

Emeleti utcai lakás,

mely áll 2 szoba, alkov, konyha
és mellékhelyiségekből, az

Árpád-utca 31. szám alatti házban

november 1-től kiadó.

Évi bér 280 korona.

Bővebbet ugyanott a házmesternél
vagy lapunk kiadóhivatalában.

!! Éppen most jelent meg !!

A Pécs szab. kir. város és
határában levő épületek
jegyzéke

(Háztulajdonosok névjegyzékével)

ára 2 korona.

Kapható lapunk kiadóhivatalában.

Kizárólagos

Posztógyári-raktár

Pécs, Apáca-u. 2. Takarékpénztári új palota.

35%-ot takaríthat meg minden férfi,
ki ruhaszükségletét kizárólagos **Posztó-
gyári raktárunkból** fedezi. Óriási vá-
lasztékot tartunk honi, angol, gráci
és brünni

férfi ruha szövetekben

és szabó kellékekben, úgy szintén
tömösvölgyi és pinkafői lőtakarókban,
melyeket rendkívüli olcsó árakban áru-
sitjuk.

Tisztelettel

Leichner és Fleischer.

FEHÉR BÉLA

butor raktára

Pécsett, Apáca-u. 2. szám alatt
a takarékpénztári új palotában.

Ajánlja dűsan felszerelt raktárát tel-
jes hálószoba, ebédlő és Salonberendezések-
ben, ugyszintén ottománok, ebédlő dívá-
nok, lőszőr és afric matracok, tükörök,
képek, nádszékek és vasbutorokban.

Sehol nem létező, rendkívül
olcsó árak mellett.

Hitelképes egyéneknek
részletfizetésre is.

Teljesen **higany és ólommentes**
ártalmatlan készítmény

„Hajnal crème“

elismert **biztos hatású kéz és arc-
szépítő szer** eltávolít minden bőrtisz-
tatlanságot. Az arcból bársonypuhává
teszi és az arc szép, üde és ifju
szint nyer.

1 tégely „Hajnal-crème“ 1 kor.

Kapható:

Krebsz Ödön

drogueria és illatszer üzletében
PÉCS, Irgalmas-utca 10. sz.